
2006-5-RE

CAUSA 2006-5-RE

Número de registre 88-2006. Recurs d'empara

AUTE DEL 26 D'ABRIL DEL 2006

BOPA núm. 38, del 10 de maig del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 16 de febrer del 2006 per la representació processal de la societat Electricitat Nieto, SL, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 20 de maig del 2005, dictada per la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia, i contra les sentències del 18 de novembre del 2005 i del 26 de gener del 2006, dictades per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada declarant la lesió del dret invocat i que declari la nul·litat de les sentències objecte de recurs "retrocedint les actuacions processals al moment processal en que es va produir la vulneració del dret fonamental invocat en la present demanda, és a dir, a la data de la presentació de la demanda formulada pel Sr. MARTINS";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 24 de març del 2006;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El 20 de maig del 2005, la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual condemnava la societat Electricitat Nieto, SL a pagar al Sr. Omar Ruben Martins Sousa (un antic empleat acomiadat) la quantitat de 20.352,23 euros amb els interessos legals comptats a partir d'aquesta resolució, sense establir una condemna en costes processals.

Segon

Les dues parts van interposar un recurs d'apel·lació, i el 18 de novembre del 2005, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava els dos recursos i confirmava la sentència del Tribunal Unipersonal de la Batllia.

Tercer

La societat Electricitat Nieto, SL va presentar un incident de nul·litat d'actuacions, perquè el Tribunal Superior de Justícia s'havia pronunciat sobre una qüestió nova, que no havia estat objecte del petitum de la demanda, que, per tant, aquest fet l'havia situat en indefensió i demanava la suspensió de l'execució de la sentència del Tribunal Superior de Justícia.

Quart

El 26 de gener del 2006, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va desestimar aquest incident de nul·litat d'actuacions i també va desestimar la demanda sobre la suspensió de l'execució de la sentència esmentada.

Cinquè

El 16 de febrer del 2006, la representació processal de la societat Electricitat Nieto, SL va presentar un recurs d'empara en què manifestava que la sentència dictada en primera instància no solament no es pronuncia sobre tots els punts sotmesos a la seva jurisdicció, sinó que la seva part dispositiva tampoc es pronuncia de forma congruent d'acord amb el seu contingut, ja que es condemna la societat recurrent per acomiadament en forma indeguda quant el petitum de la demanda sol·licita una condemna per acomiadament injustificat. Aquesta incongruència comporta una indefensió per la recurrent que no va poder fer valer els seus drets i interessos, ja que va esmerçar els seus esforços en demostrar la justificació de l'acomiadament.

Aquesta part no va al·legar la vulneració del seu dret a la defensa en segona instància perquè en aquell moment no tenia coneixement d'aquesta vulneració, ja que va considerar que la sentència de primera instància havia donat lloc a la demanda basada en un acomiadament injustificat, i així ho va entendre aquesta part durant tot el procés, tant en la fase d'al·legacions com en la fase probatòria.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada declarant la lesió del dret invocat i que declari la nul·litat de les sentències objecte de recurs "retrocedint les actuacions processals al moment processal en que es va produir la vulneració del dret fonamental invocat en la present demanda, és a dir, a la data de la presentació de la demanda formulada pel Sr. MARTINS."

Sisè

El 24 de març del 2006, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què considerava que de la lectura de les resolucions objecte de recurs es desprenia que la decisió d'estimar la demanda del Sr. Omar Ruben Martins Sousa i la demanda reconvençional del recurrent, estava fonamentada de forma raonada, comprensible i ajustada a dret. I afegia que "Les resolucions recorregudes de cap manera es poden qualificar de no fonamentades o arbitràries, ni tampoc podem acceptar que hagin col·locat a l'avui recurrent en indefensió, tota vegada que els diferents òrgans jurisdiccionals, ja sigui en primera instància o en grau d'apel·lació, denegaren les proves proposades pel recurrent en

empara en considerar-les innecessàries per a la resolució del plet.”

El Ministeri Fiscal també considerava que l'aute que resolva l'incident de nul·litat d'actuacions responia de manera concreta a les pretensions d'ordre constitucional plantejades i destacava, a més, que el recurrent reconeixia en el seu escrit d'empara no haver formulat greuges contra la sentència d'instància per vulneració del seu dret a la jurisdicció, el que hauria de comportar per sí mateix la inadmissió a tràmit per no haver fet ús de tots els mitjans jurisdiccionals en defensa del seu dret fonamental. Així mateix, remarcava igualment que l'apartat sisè de la demanda del defenent contenia l'existència d'un acomiadament fet en forma indeguda, per tant, no s'ha dictat cap sentència ultra petita.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licitava la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2006-5-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Aquest recurs d'empara es fonamenta en una pretesa vulneració de l'article 10 de la Constitució per part de les sentències del 18 de novembre del 2005 i del 26 de gener del 2006, dictades per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia. La primera, desestima el recurs d'apel·lació de la societat recurrent contra la sentència del 20 de maig del 2005, dictada per la Batllia en un litigi que l'enfrontava a un antic assalariat amb motiu del seu acomiadament, i la segona, desestima el recurs de nul·litat d'actuacions contra la sentència del 18 de novembre del 2005 esmentada.

Com ja ha declarat altres vegades, el Tribunal Constitucional considera que no és un tercer grau de jurisdicció, ni un tribunal de cassació i que la interpretació de les normes de fons i de procediment relatives a un litigi correspon a la jurisdicció ordinària. En el marc de l'article 10 de la Constitució, la funció d'aquest Tribunal consisteix a assegurar-se que les normes del procés equitatiu hagin estat respectades. D'això se'n deriva que el dret a la jurisdicció no implica el dret a obtenir una decisió favorable a les pretensions del recurrent, sinó a obtenir una decisió fonamentada en dret i que respongui de manera ajustada a les pretensions plantejades.

En aquesta causa, el Tribunal Superior de Justícia, en la sentència del 18 de novembre del 2005, va confirmar que l'acomiadament del Sr. Omar Ruben Martins Sousa s'havia fet de manera irregular. El Tribunal Superior de Justícia va considerar que “els requisits de forma exigits per la Llei sobre el contracte de treball” no havien estat respectats. Per aquest motiu, no tenia cap necessitat de pronunciar-se, contràriament a les demandes de la societat recurrent, en relació amb els motius, segons el seu parer justificats, de l'acomiadament.

En la sentència del 26 de gener del 2006 que desestima l'incident de nul·litat d'actuacions, el Tribunal Superior de Justícia va posar de relleu que en l'escrit de recurs d'apel·lació la societat recurrent no havia al·legat la vulneració del seu dret a la jurisdicció per part del jutge de primera instància i que per contra, havia presentat de manera força argumentada la seva contesta en el fons. El Tribunal Superior de Justícia també destaca que la demanda de l'altra part no estava únicament fonamentada en un acomiadament injustificat, per la qual cosa hem de desestimar el greuge d'una incoherència causada per una eventual decisió ultra petita.

D'aquestes consideracions se'n deriva que les resolucions objecte de recurs han respost de manera motivada, coherent i completa a les pretensions de les parts i que no hi ha cap vulneració de l'article 10 de la Constitució. D'una lectura curosa de l'escrit de recurs d'empara també se'n

desprèn que a través d'una pretesa vulneració de l'article 10 de la Constitució, aquesta part qüestiona, en realitat, la interpretació i l'aplicació del dret realitzades per la jurisdicció ordinària.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2006-5-RE, interposat per la representació processal de la societat Electricitat Nieto, SL contra la sentència del 20 de maig del 2005, dictada per la Secció Civil del Tribunal Unipersonal de la Batllia, i contra les sentències del 18 de novembre del 2005 i del 26 de gener del 2006, dictades per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 26 d'abril del 2006.

Philippe Ardant

President en funcions

Didier Maus

Miguel Herrero de Miñón

Magistrat

Magistrat